

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 121.294 van 3 juli 2003
in de zaak A. 125.209/X-11.074.**

In zake : de n.v. OPENBAAR SLACHTHUIS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2550 KONTICH,
Mechelsesteenweg 160.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. OPENBAAR SLACHTHUIS op 9 augustus 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 24 mei 2002 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg "Zonevreemde Bedrijven" genaamd, van de gemeente Heist-op-den-Berg, bestaande uit dertien deelplannen van de bestaande toestand en dertien bestemmingsplannen met bijhorende stedenbouwkundige voorschriften, met uitsluiting van de met een blauwe rand omzoomde plandelen en de daarop betrekking hebbende stedenbouwkundige voorschriften, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 12 juni 2002;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 januari 2003, datum waarop de zaak in voortzetting wordt uitgesteld tot de terechtzitting van 7 februari 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. FLAMEY, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat J. CLAES, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de gemeenteraad van Heist-op-den-Berg op 2 december 1997 heeft beslist tot het opmaken van een bijzonder plan van aanleg "Zonevreemde bedrijven" in het kader van de omzendbrief RO97/01 teneinde een planologische oplossing te zoeken en uit te werken voor zonevreemde bedrijven; dat een voorstudie wordt opgemaakt door het bureau n.v. TECHNUM, waarin de bedrijven die in aanmerking zouden kunnen komen worden onderverdeeld in vijf categorieën, met name categorie 1 : bestaande vergunde activiteiten kunnen worden voortgezet, geen uitbreiding mogelijk, bij afloop van de milieuvergunning dient te worden geherlocaliseerd; categorie 2 : bedrijvigheid blijkt mogelijk ook naar de toekomst toe, beperkte uitbreiding is mogelijk, beperking opgelegd aan de activiteiten; categorie 3 : zoals categorie 2 doch geen beperking wat de aard van de activiteiten betreft; categorie 4: bedrijven die ruimtelijk kunnen ontwikkelen mits in acht name van randvoorwaarden, een nieuwe activiteit kan er komen onder strikte voorwaarden, en categorie 5 : een bedrijvigheid die zich zowel ruimtelijk als naar aard verder kan ontwikkelen; dat de afdeling Ruimtelijke Planning op 21 november 2000 een advies heeft geformuleerd, waarin onder meer wordt opgemerkt dat voornoemde omzendbrief is vervangen door de omzendbrief RO2000/01 omtrent het planologisch attest, het bedrijfs-BPA en het sectoraal BPA zonevreemde bedrijven, dat het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan inmiddels voorlopig aanvaard is in maart

2000, reeds aan het openbaar onderzoek is onderworpen en dat de goedkeuring van een definitief aanvaard gemeentelijk ruimtelijk structuurplan slechts een kwestie van maanden is, zodat de gemeente ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's) zou kunnen opstellen die meer mogelijkheden bieden dan bijzondere plannen van aanleg, en dat het voorontwerp van het bijzonder plan van aanleg eigenlijk onvoldoende rekening houdt met het inmiddels tot stand gekomen gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, hetgeen betekent dat niet wordt voldaan aan de vereiste van een globale gemeentelijke benadering; dat specifiek inzake OPENBAAR SLACHTHUIS (categorie 5) de afdeling Ruimtelijke Planning opmerkt dat het bedrijf is gelegen in een kleine zone industriegebied (II), doch reeds ruim werd uitgebreid buiten deze zone in het omliggende woongebied en woonuitbreidingsgebied, dat in de toelichting wordt aangegeven dat het bedrijf heel wat hinder veroorzaakt en een visuele impact heeft op zijn omgeving en dat de ontsluiting gebeurt via de woonkern, dat voorts wordt opgemerkt dat het voorliggend bijzonder plan van aanleg weinig of geen garanties voor een verbetering van de situatie biedt, maar enkel een verdere ontwikkeling mogelijk maakt conform categorie 5 (verder ontwikkelen zonder beperkingen op toekomstige activiteiten), dat een herdenking van het bestemmingsplan derhalve aangewezen is, dat er evenmin uitsluitel wordt gegeven omtrent de mogelijke ontwikkeling van het woonuitbreidingsgebied, en dat het aangewezen is de ontwikkeling van het bedrijf te bekijken in functie van de gewenste ontwikkeling van dit gebied, en dat met name een andere configuratie van de uitbreiding aangewezen kan zijn om de toekomstige ontwikkeling van het binnengebied niet te hypothekeren; dat de gemeenteraad op 20 maart 2001 het ontwerp bestaande uit 14 deelplannen voorlopig heeft aanvaard; dat het openbaar onderzoek wordt georganiseerd van 3 april 2001 tot 4 mei 2001; dat de gemeentelijke commissie voor de ruimtelijke ordening op 20 juni 2001 advies heeft uitgebracht; dat de gemeenteraad op 4 september 2001 over de bezwaren heeft beslist en het ontwerp bijzonder plan van aanleg definitief heeft aanvaard, met uitzondering van het deelplan Elmar Claes, omvattende per deelplan een bundel met stedenbouwkundige voorschriften, een toelichting en een verantwoording van de afwijking van het gewestplan; dat wat betreft het deelplan OPENBAAR SLACHTHUIS wordt overwogen dat het deels in gebied voor milieubelastende industrie is gelegen, en vervolgens uitbreidde in het woongebied en het woonuitbreidingsgebied, dat voor het optimale functioneren van het bedrijf een beperkte uitbreiding in het woonuitbreidingsgebied is vereist, dat volgens een behoeftenstudie een aansnijding van het woonuitbreidingsgebied niet noodzakelijk is, dat het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan een invulling met kleinstedelijke functie (o.a. lokaal bedrijventerrein) mogelijk is zodat de voorliggende

uitbreiding kadert in de globale gemeentelijke visie, en dat er geen nieuwe ontsluitingsweg wordt voorzien zodat de mogelijke hinder niet wordt verplaatst; dat op het bestemmingsplan HI + W + WU12 NV OPENBAAR SLACHTHUIS een gebied wordt bestemd tot zone voor industrie (27.514 m²), grotendeels omringd door een zone voor buffer (6.646 m²), met ontsluiting via een weg (521 m²) naar de Mechelsesteenweg; dat in de toelichting onder meer wordt vermeld dat de verhardingen en een beperkt gedeelte van de gebouwen niet zijn vergund, dat het bedrijf wordt ondergebracht in de categorie 5, en dat na de stopzetting van de activiteiten van het huidig bedrijf een nieuwe bedrijvigheid kan worden gevestigd zonder beperking aangaande de activiteiten; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen in haar advies van 11 oktober 2001 met betrekking tot het deelplan OPENBAAR SLACHTHUIS NV het volgende opmerkt :

"Het gewestplan bestemt het gebied deels als woongebied, deels als industriegebied en deels als woonuitbreidingsgebied. Er wordt een uitbreiding voorzien in woonuitbreidingsgebied. Het bedrijf is grotendeels vergund en ruimtelijk beperkt aanvaardbaar.

De bestendige deputatie heeft gedeeltelijk gunstig advies uitgebracht over het plan; een zeer beperkte uitbreiding is mogelijk in functie van de sectorale wetgeving.";

dat de gewestelijke planologische ambtenaar op 14 november 2001 advies heeft uitgebracht, waarin zij over het deelplan OPENBAAR SLACHTHUIS NV stelt wat volgt :

"Hoewel volgens het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan het omliggende woonuitbreidingsgebied wordt bevroren tot 2007, wordt naar een latere ontwikkeling van dit woonuitbreidingsgebied geen visie gegeven.

Geen verdere fundamentele opmerkingen bij het ontwerp BPA.";

dat de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening bij het bestreden besluit van 24 mei 2002 het bijzonder plan van aanleg "Zonevreemde bedrijven" genaamd, van de gemeente Heist-op-den-Berg, bestaande uit dertien deelplannen van de bestaande toestand en dertien bestemmingsplannen met bijhorende stedenbouwkundige voorschriften, heeft goedgekeurd, met uitsluiting van de met een blauwe rand omzoomde plandelen en de daarop betrekking hebbende stedenbouwkundige voorschriften; dat het besluit overweegt dat aan de twee voorwaarden gesteld in artikel 14 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, wat de mogelijkheid tot afwijken van het gewestplan betreft, is voldaan nu blijkt dat enerzijds het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan bij ministerieel besluit van 19 juni 2001 is goedgekeurd, en anderzijds een ruimtelijke afweging is gebeurd die strookt met de principes van het Ruimtelijk

Structuurplan Vlaanderen; dat inzake het deelplan OPENBAAR SLACHTHUIS wordt overwogen wat volgt :

"Overwegende dat het bestemmingsplan en bijhorende stedenbouwkundige voorschriften voor het deelplan HI+W+W112 : OPENBAAR SLACHTHUIS, voorziet in een bestemmingswijziging ter bestendiging en uitbreiding van het bestaand bedrijf; dat uit de toelichting bij het dossier blijkt dat het bedrijf slecht scoort op een (van) de meeste criteria die relevant zijn bij de ruimtelijke afweging; dat het bedrijf gelegen is in een woonuitbreidingsgebied en omgeven door woongebied; dat bovendien wordt vastgesteld dat het bestemmingsplan met deze ongunstige afweging nauwelijks rekening houdt gezien de indeling in categorie 5 wat een verdere ontwikkeling zonder beperkingen mogelijk maakt; dat in het gemeenteraadsbesluit van definitieve aanvaarding in antwoord op de bezwaarschriften zelf sprake is van een beperkte uitbreiding in woonuitbreidingsgebied; dat voorliggend bestemmingsplan een bijna verdubbeling van de bedrijfsoppervlakte mogelijk maakt en moeilijk kan beschouwd worden als een beperkte uitbreiding; dat anderzijds dit behoorlijk vergund bedrijf historisch op deze locatie gegroeid is; dat in het intussen goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk structuurplan het woonuitbreidingsgebied waarin het bedrijf gelegen is, een woonbestemming in de toekomst niet wenselijk wordt geacht gezien de ligging van dit gebied langsheen de drukke N10; dat in die optiek het wenselijk is dat de grootschalige uitbreiding voorzien in dit bestemmingsplan wordt gefaseerd en gekoppeld aan de verdere ordening van dit binnengebied met het oog op een optimaal ruimtegebruik in het gebied; dat derhalve het bestemmingsplan slechts gedeeltelijk kan worden goedgekeurd met name voor de percelen 265z en 265b2 goed te keuren en de overige percelen (253 en delen van 234, 227 en 226a) van goedkeuring te onthouden";

dat op het bestemmingsplan het achterliggende gedeelte wordt uitgesloten; dat het bestreden besluit bij uittreksel wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 12 juni 2002;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de

aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekende partij laat gelden wat volgt :

"1. Verzoeker dreigt ten gevolge van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te zullen ondergaan.

Niettegenstaande het bedrijf in kwestie door het definitief vastgestelde B.P.A. ingedeeld werd in categorie 5, hypothekeert de bestreden beslissing de mogelijkheid tot uitbreiding en ontwikkeling van het bedrijf door de uitsluiting van de percelen 253, 234deel, 227deel en 226adeel.

De mogelijkheid tot aanpassing en ontwikkeling op de van goedkeuring onthouden percelen is echter levensnoodzakelijk voor het bedrijf, met name om te kunnen voldoen aan de thans geldende, en steeds strenger wordende milieunormen inzake afvalwater.

2. Het beleid ten aanzien van de lozing van bedrijfsafvalwater wordt geconcretiseerd in de omzendbrief van 21 november 2001 met betrekking tot de beoordeling van de verenigbaarheid van de lozing van bedrijfsafvalwater op de openbare riolering met de beleidsaanpak inzake RWZI-exploitatie (zie stuk 7).

Als stelregel wordt gehanteerd dat voor de zogenaamde 'P-bedrijven' (prioritair bedrijf) zelfzuivering in beginsel verplicht is. Deze bedrijven, die worden geacht een negatieve invloed te hebben op de RWZI-exploitatie (rioolwaterzuiveringsinstallatie), dienen in beginsel dus zelf in te staan voor de zuivering van hun afvalstromen. Het gezuiverde effluent moet worden geloosd in een geschikt oppervlaktewater in plaats van in de openbare riolering.

De lijst van deze 'P-bedrijven' wordt opgemaakt door ADOPA (administratieve opvolgingscommissie afvalwater) en wordt gepubliceerd op het internet (<http://www.vmm.be/adopa.html>). Slachthuizen worden ingedeeld als 'P-bedrijf' en verzoekster wordt nominatim opgenomen in de gepubliceerde lijst (zie stuk 8).

Ingevolge het afkoppelingsbeleid zal het bedrijf van verzoekster niet meer in de riool kunnen lozen, maar zal het daarentegen zelf moeten instaan voor de zuivering van het afvalwater, waarna de effluenten geloosd moeten worden op oppervlaktewater, met toepassing van de strengere oppervlaktewaternormen.

3. In opdracht van verzoekster wordt er door de NV M.S.T.L., onder leiding van W. Op de Beeck, een zuiveringsinstallatie ontwikkeld voor het slachthuis op basis van een van de sterk opkomende technologieën van magnetische separatie (zie stuk 9). Deze magnetische scheidingsmethode moet het vervuilde afvalwater van het bedrijf, de dierlijke mest en andere afvalproducten zuiveren en scheiden in diverse componenten. Door het inschakelen van de module van magnetische zuivering zal een hogere zuiveringsgraad kunnen worden bekomen, om de voldoen aan de thans geldende en steeds strenger wordende milieunormen. (zie stuk 10).

Aangezien het gebruiken van de technologie van magnetische separatie niet noodzakelijk leidt tot een kleinere installatie dan een klassieke waterzuiverings-

installatie, zal er voor de installatie de nodige ruimte beschikbaar moeten zijn (zie stuk 9) De documentatie van klassieke zuiveringsinstallaties illustreert welke ruimte moet worden voorzien opdat de gehele beoogde opstelling optimaal kan worden ingeplant (zie stuk 11). De oppervlakte die het bedrijf van verzoekster thans op vergunde wijze in gebruik heeft volstaat nauwelijks voor de actuele activiteiten en is absoluut ontoereikend voor de inplanting van de waterzuiveringsinstallatie en de optimalisatie van het uiteindelijke zuiveringsresultaat (zie stuk 9).

Daarenboven zal strengere wetgeving in de toekomst de ruimtevereiste nog vergroten, voorzover nog bijkomende installaties bijgebouwd dienen te worden. De ingebruikname van de achterliggende percelen - dewelke door het bestreden besluit uit het desbetreffende deelplan van het BPA 'zonevreemde bedrijven' werd gesloten - is daarom absoluut noodzakelijk om thans en ook in de toekomst te voldoen aan de milieunormen.

4. Het bestreden besluit berokkent verzoekster een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Door de uitsluiting van de percelen 253, 234deel, 227deel en 226a deel uit het desbetreffende deelplan van het BPA 'zonevreemde bedrijven' wordt de bouw van de waterzuiveringsinstallatie gehypothekeerd, zodat alle ontwikkelingsinitiatieven ter zake tevergeefs zijn geweest.

5. Het ernstige nadeel is niet louter financieel doch is daarentegen moeilijk te herstellen. Het afkoppelingsbeleid zoals neergelegd in de omzendbrief van 21 november 2001 - stelt het beginsel van zelfzuivering voorop voor slachthuizen zoals verzoekster. Volgens voornoemde omzendbrief zullen zelfs lopende milieuvergunningen getoetst worden aan deze principes ('Wanneer een lopende vergunning afwijkt van de bepalingen van deze omzendbrief zullen de bevoegde administraties overleg plegen met het betrokken bedrijf om te komen tot vergunningsvoorwaarden').

De ontwikkeling van voornoemde waterzuiveringsinstallatie met optimaal zuiveringsresultaat (op de door het bestreden besluit van goedkeuring onthouden percelen) is bijgevolg absoluut noodzakelijk voor de verdere exploitatie en uiteindelijk dus voor het voortbestaan van het bedrijf. Het voortbestaan van het bedrijf komt rechtstreeks in het gedrang door het bestreden besluit.

Aangenomen wordt dat zulk nadeel niet louter financieel is, want moeilijk herstelbaar (...).";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij haar vordering heeft ingesteld op het einde van de beroepstermijn, waardoor alleen reeds bewezen wordt dat het zgn. nadeel dat zij zou lijden niet onmiddellijk ernstig is, dat voorts het bestreden besluit enkel stelt dat "het wenselijk is dat de grootschalige uitbreiding voorzien in dit bestemmingsplan wordt gefaseerd en gekoppeld aan de verdere ordening van dit binnengebied met het oog op een optimaal ruimtegebruik van dit gebied", zodat niet valt in te zien waar het moeilijk te herstellen ernstig nadeel waarover verzoekende partij het heeft kan gelegen zijn, temeer daar de aard van de toegelaten activiteiten nog steeds zeer ruim blijft en in overeenstemming met categorie 5, en dat de problemen waarvan de verzoekende partij gewag maakt zuiver hypothetisch zijn en eerder kaderen in de problematiek van de milieuvergunning, waarbij dient te worden verwezen naar artikel 145bis, § 1, 4°, van het decreet van 18 mei 1999, gewijzigd bij decreet van 13 juli 2001, volgens welk

een zonevreemde uitbreiding van een bedrijf mogelijk is om te voldoen aan de bepalingen van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985, en dat de verzoekende partij er niet toe komt in haar verzoekschrift aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals vereist;

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat op het goedgekeurde deel van het deelplan HI+W+WU12 : OPENBAAR SLACHTHUIS zich de bedrijfsgebouwen bevinden waarvan de niet vergunde ingevolge het bestreden bijzonder plan van aanleg kunnen worden geregulariseerd; dat op het deel dat uit dit deelplan wordt uitgesloten thans geen bedrijfsactiviteiten plaatsvinden; dat het aangevoerde nadeel zich uitsluitend blijkt te situeren in het niet kunnen gebruiken van het uitgesloten deel voor een uitbreiding van de bedrijfsactiviteiten, en meer in het bijzonder de inplanting van een waterzuiveringsinstallatie die volgens de verzoekende partij moet worden gebouwd om haar activiteiten te kunnen verderzetten; dat de verzoekende partij evenwel in gebreke blijft een concreet beeld te geven van de grootte van het probleem; dat het stuk waarnaar de verzoekende partij verwijst om aan te tonen dat het uitgesloten deel noodzakelijk is voor de inplanting van een waterzuiveringsinstallatie, met name de brief van 30 juli 2002 van de n.v. M.S.T.L. betreffende "Overzicht ontwikkeling algemene zuiveringsinstallatie voor N.V. OPENBAAR SLACHTHUIS te Heist-op-den-Berg" terzake niet overtuigt; dat deze brief enkel besluit dat "bij de ontwikkeling van de voor uw bedrijf noodzakelijke zuiveringsinstallatie een minimale aparte ruimte nodig is, die losstaat van hetgeen u nu gebruikt in uw slachtactiviteiten en aanverwante activiteiten", dat "te beperkte ruimtelijke mogelijkheden, ... met zich (zullen) meebrengen dat de geleidelijke modulaire opbouw en het uiteindelijke zuiveringsresultaat niet optimaal zullen zijn.", en dat "strengere wetgeving in de toekomst, (...) noodzakelijk gezien ook (zal) leiden tot grotere ruimtevereisten, voor zover hiervoor dan nog bijkomende installaties dienen bijgebouwd te worden"; dat deze besluiten dermate vaag zijn wat betreft de vereiste ruimte zonder ook maar de minste concrete aanduiding te verschaffen, dat hieruit niet afdoende kan blijken dat alleen het onmiddellijk beschikbaar zijn van het uitgesloten deel kan verhinderen dat het voortbestaan van de verzoekende partij ernstig in het gedrang dreigt te worden gebracht; dat daarenboven de verwerende partij terecht opmerkt dat de mogelijkheid tot afwijking van het gewestplan niet is beperkt tot deze vervat in artikel 14 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, maar dat de verzoekende partij desgevallend eveneens een beroep kan doen op artikel 145bis, § 1, 4°, van het decreet

van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening; dat de uiteenzetting van de verzoekende partij geen afdoende, concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het bestreden besluit.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
drie juli 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.